

Startside>Domstolsprocedurer>Videokonferencer>Håndbog

Håndbog

Denne vejledning omhandler brugen af videokonferenceudstyr i grænseoverskridende retssager i Den Europæiske Union. Den gennemgår de organisatoriske, tekniske og juridiske aspekter af anvendelsen af videokonferenceteknologi. Desuden analyserer den brugen af udstyr i retssale og vidnerum samt brugen af bærbart udstyr. Vejledningen omfatter sager, hvor der benyttes videokonference i en del af retsforhandlingerne, navnlig i forbindelse med bevisoptagelse fra fjernliggende steder i andre EU-medlemsstater.

Vejledning i brug af videokonferencer i grænseoverskridende retssager (PDF)

INDHOLDSFORTEGNELSE

1. GRÆNSEOVERSKRIDENDE VIDEOKONFERENCER I EU

1.1. Anvendelsesområde og baggrund

1.2. Overblik over de retlige rammer i EU-retten

2. PRAKTISKE HENSYN I FORBINDELSE MED VIDEOKONFERENCER

2.1. Forberedende arrangementer

2.2. Anmodningen

2.3. De nødvendige forberedelser

2.4. Tolkning

2.5. Afhøring

2.6. Protokollat for retsmødet

3. TEKNISKE ASPEKTER

3.1. Baggrunden for de tekniske krav

3.2. Generelle arrangementer og kvalitetsprincipper

3.2.1. Videokonferenceudsty - Billede

3.2.2. Videokonferenceudsty - Lyd

3.3. Betjening af videokonferenceudstyr

3.3.1. Optagelser og brug af dokumenter

3.3.2. Multipunktforbindelser og bridging

BILAG

4. Bilag I – Nærmere redegørelse for de retlige rammer for brug af videokonference i grænseoverskridende retssager

4.1. De retlige rammer i straffesager

4.2. De retlige rammer i civil- og handelsretlige sager

5. Bilag II – TEKNISKE STANDARDER

6. Bilag III – CENTRALE ELEMENTER I BRUGEN AF VIDEOKONFERENCE I GRÆNSEOVERSKRIDENDE RETSSAGER

Sidste opdatering: 08/10/2020

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Kommissionen er i gang med at opdatere en del af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

GRÆNSEOVERSKRIDENDE VIDEOKONFERENCER I EU

1.1. Anvendelsesområde og baggrund

1. Denne vejledning omhandler brugen af videokonferenceudstyr i grænseoverskridende retssager i Den Europæiske Union. Den gennemgår de organisatoriske, tekniske og juridiske aspekter af anvendelsen af videokonferenceteknologi. Desuden analyserer den brugen af udstyr i retssale og vidnerum samt brugen af bærbart udstyr. Vejledningen omfatter sager, hvor der benyttes videokonference i en del af retsforhandlingerne, navnlig i forbindelse med bevisoptagelse fra fjernliggende steder i andre EU-medlemsstater.

2. Vejledningen indeholder råd og retningslinjer til brug for jurister, retspersonale og teknisk personale. Vejledningen behandler de praktiske hensyn i forbindelse med brug af videokonferenceudstyr af særlig interesse for jurister og retspersonale og gennemgår herefter de tekniske aspekter af specifik interesse for teknisk personale. I bilaget til denne vejledning er der detaljerede oplysninger om de retlige rammer for grænseoverskridende brug af videokonference i straffesager såvel som i civil- og handelsretlige sager. I de andre bilag redegøres der for de tekniske standarder, der skal tages hensyn til, og der findes en oversigt over de vigtigste trin i processerne i forbindelse med anvendelse af videokonference i grænseoverskridende retssager. Hensigten med dette dokument er at hjælpe brugerne med råd og retningslinjer. Det er ikke en erstatning for detaljerede arbejdsinstruktioner eller detaljerede betjeningsforskrifter.

3. Dette dokument omhandler hovedsagelig anvendelsen af videokonference i retssager ved strafferetlige, civilretlige og handelsretlige domstole. Mange af de tekniske aspekter af brugen af videokonference kan dog mere generelt overføres på anvendelsen i retssystemet i bredere forstand. Afhøring af vidner og eksperter finder ikke altid sted i retterne, og det er muligt at oprette en videokonferenceforbindelse mellem retter og andre steder, f.eks. konsulære og diplomatiske repræsentationer, fængsler, hospitaler og asylcentre. Dette dokument kan som sådant anvendes som grundlag for brug af videokonference i andre procedurer.

4. I grænseoverskridende civile retssager er der sædvanligvis to situationer, hvor vidner og eksperter kan afhøres via videokonference:

Indirekte bevisoptagelse, hvor retten i den anmodede stat foretager en afhøring af f.eks. et vidne (under visse omstændigheder med deltagelse af befuldmægtigede for den anmodende ret)

Direkte bevisoptagelse, hvor den anmodende ret afhører et vidne i en anden medlemsstat direkte via videokonference.

5. I efterforskningen forud for retssagen kan undersøgelsesdommeren eller anklageren beslutte at optage beviser fra et vidne, som er udsat for trusler, eller et vidne eller en ekspert, der bor i et andet land, via videokonference eller andre hensigtsmæssige former for audiovisuel fjernkommunikation med vidnets samtykke, hvis det ikke er muligt eller ønskeligt, at den pågældende selv møder frem under retssagen.

6. Problemer med ekspertvidners tilstedeværelse har vist sig at være en af grundene til forsinkelser både i civile retlige sager (f.eks. medicinske eksperter og psykologer i forældremyndigheds- og børnepasningsager) og i straffesager (f.eks. kriminaltekniske eksperter eller computereksperter). Anvendelse af videokonferenceudstyr vil give retterne større fleksibilitet med hensyn til, hvornår der er behov for, at ekspertvidner fra andre medlemsstater afgiver vidneforklaring, og hvordan dette skal foregå. Når ekspertvidner afhøres, tilrådes det at kontakte eksperter før afhøringen for at undersøge, hvilke former for teknisk udstyr der kan blive behov for under afhøringen.

7. For så vidt angår sårbare og skræmte vidner kan brug af videokonference ses som et middel til at mindske den stress og det ubehag, som en forstyrrende rejse til en udenlandsk ret ville kunne forårsage. Ved afgivelse af vidneforklaring til en udenlandsk ret kan et særskilt vidnerum være mere praktisk end en retssal.

Sidste opdatering: 08/10/2020

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Kommissionen er i gang med at opdatere en del af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

GRÆNSEOVERSKRIDENDE VIDEOKONFERENCER I EU

1.2. Overblik over de retlige rammer i EU-retten

8. Anmodninger i forbindelse med straffesager er normalt underlagt national lovgivning og konventionen af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater (i det følgende benævnt 2000-konventionen om gensidig retshjælp).

9. Anmodninger kan også fremsættes i civile sager på grundlag af Rådets forordning nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område (i det følgende benævnt 2001-forordningen om bevisoptagelse).

10. Standardformularerne og oplysninger om procedurerne findes også på netstederne for Det Europæiske Retlige Netværk på det civil- og handelsretlige område ([↗ i det europæiske retlige atlas](#)) og Det [↗ Europæiske Retlige Netværk på det strafferetlige område](#).

11. Yderligere muligheder for anvendelse af videokonference i EU-sammenhæng findes i Rådets direktiv 2004/80/EF af 29. april 2004 om erstatning til ofre for forbrydelser. I henhold til direktivets artikel 9, stk. 1, litra a), kan ansøgeren afhøres via videokonference. Derudover åbner artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure mulighed for bevisoptagelse via videokonference, hvis de tekniske hjælpemidler forefindes. I direktiv 2008/52/EF af 21. maj 2008 om visse aspekter af mægling på det civil- og handelsretlige område understreges det, at direktivet på ingen måde bør hindre brugen af moderne kommunikationsteknologier i mæglingsprocessen.

12. For de fleste EU-medlemsstaters vedkommende finder de fleste af disse instrumenter allerede anvendelse (med nogle forbehold fra visse medlemsstater, navnlig for så vidt angår afhøring af tiltalte via videokonference).

I forbindelse med videokonferenceordningerne er der forskelle mellem civile og handelsretlige sager på den ene side og straffesager på den anden side. De skridt, der skal tages for at gennemføre en afhøring via videokonference, og forskellene mellem ordningerne fremgår af skemaet i bilag III.

Sidste opdatering: 08/10/2020

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Kommissionen er i gang med at opdatere en del af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

PRAKTISKE HENSYN I FORBINDELSE MED VIDEOKONFERENCER

2.1. Forberedende arrangementer

13. I grænseoverskridende retsforhandlinger er målet at bringe videokonferencemødet så tæt som muligt på den normale praksis ved en ret, hvor bevisoptagelse sker på et offentligt retsmøde. I forhold til national retspleje er der forholdsvis små forskelle i de grænseoverskridende procedurer.

Afholdelsen af en grænseoverskridende afhøring via videokonference kræver, at der træffes en række formelle foranstaltninger.

14. I civile og handelsretlige sager udfærdiges anmodningen om bevisoptagelse via videokonference ved hjælp af standardformularer. Disse formularer kan hentes på netstedet for det [↗ europæiske retlige atlas](#) under Det Europæiske Retlige Netværk på det civil- og handelsretlige område.

15. I strafferetssager er der ingen pligt til at anvende bestemte anmodningsformularer eller følgeskrivelser. Det Europæiske Retlige Netværk på det strafferetlige område har udarbejdet en følgeskrivelse til retsanmodninger. Ved at anvende følgeskrivelsen kan de anmodende og de anmodede myndigheder etablere en direkte kontakt med hensyn til indholdet og/eller udførelsen af retsanmodningen (se bilag III).

16. Anmodningerne kan sendes pr. post, kurértjeneste, fax (i alle medlemsstater) eller e-mail (ikke i alle medlemsstater). På netstedet for Det Europæiske Retlige netværk findes en række nærmere oplysninger om de bestemmelser, der er gældende i medlemsstaterne.

Sidste opdatering: 08/10/2020

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Kommissionen er i gang med at opdatere en del af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

PRAKTISKE HENSYN I FORBINDELSE MED VIDEOKONFERENCER

2.2. Anmodningen

17. Der er forskel på arten af anmodningen om anvendelse af videokonference i forbindelse med gensidig retshjælp eller bevisoptagelse i civile og strafferetlige sager; der redegøres for de nærmere detaljer i den forbindelse i bilag III. Der findes formularer til både civile og strafferetlige sager, og disse sendes af den anmodende ret til den anmodede ret i et andet land (i straffesager er det ikke obligatorisk at anvende formularer). Formularerne omfatter oplysninger, der anvendes for at tage kontakt til de berørte parter og deres repræsentanter samt nærmere oplysninger om retten. I nogle tilfælde kan der også oplyses om betaling for brug af udstyret og det sprog, der skal anvendes i videokonferencen.

18. I civile sager giver 2001-forordningen om bevisoptagelse muligheder for brug af videokonference i forbindelse med grænseoverskridende bevisoptagelse:

I henhold til artikel 10-12 kan den anmodende ret anmode den anmodede ret i en anden medlemsstat om at gøre det muligt for den selv eller parterne at være til stede eller deltage ved hjælp af videokonference i forbindelse med den anmodede rets bevisoptagelse. En sådan anmodning kan kun afvises, hvis den er uforenelig med lovgivningen i den anmodede rets medlemsstat eller på grund af større praktiske vanskeligheder. Artikel 13 omhandler herefter tvangsmidler med henblik på udførelsen af anmodningen. I henhold til artikel 14 kan vidnet imidlertid påberåbe sig en vidnefritagelsesgrund i overensstemmelse med lovgivningen i den anmodende eller den anmodede rets medlemsstat.

I henhold til artikel 17 optager den anmodende ret selv bevis direkte i en anden medlemsstat med samtykke fra det centrale organ eller den kompetente myndighed i denne medlemsstat. I henhold til artikel 17, stk. 4, er det centrale organ eller den kompetente myndighed i den forbindelse forpligtet til at tilskynde til anvendelse af videokonference. I artikel 17, stk. 2, fastslås det, at bevis kun må optages direkte, hvis det kan foregå på frivillig basis. Ud over muligheden for anvendelse af tvangsmidler er hovedforskellen mellem de to metoder den ret, der står for bevisoptagelsen, og den lov, der skal anvendes.

19. Den anmodende ret tilsender den anmodede ret anmodningen om anvendelse af videokonference og de nødvendige oplysninger sammen med ansøgningsformular A eller I fra 2001-forordningen om bevisoptagelse.

Svaret på anmodningen udarbejdes også under anvendelse af standardformularer. Hvis en anmodning til en ret i en anden medlemsstat om deltagelse via videokonference afvises, anvender retten formular E. I tilfælde af direkte bevisoptagelse er det centrale organ eller den kompetente myndighed forpligtet til inden 30 dage (ved hjælp af formular J) at underrette den anmodende ret om, hvorvidt anmodningen kan imødekommes. Hvis en anmodning imødekommes, kan den anmodende ret optage bevis inden for et nærmere bestemt tidsrum.

20. I straffesager skal den anmodede medlemsstat acceptere anvendelse af videokonference under forudsætning af, at afhøring via videokonference ikke er i modstrid med dens grundlæggende retsprincipper, og at den råder over de tekniske hjælpemidler til at kunne gennemføre afhøringen. Der kan begæres tvangsmidler i forbindelse med udførelsen af anmodninger om gensidig retshjælp (f.eks. stævninger med sanktioner i tilfælde af udeblivelse), hvis den lovovertrædelse, der er beskrevet i anmodningen, også er strafbar i den anmodede stat.

21. Når det videokonferenceudstyr, der skal bruges, ikke stilles til rådighed af den anmodende ret, vil det i første omgang være den myndighed, der anmoder om videokonferencen, der er ansvarlig for og som skal afholde alle omkostninger i forbindelse med transmissionen, herunder omkostningerne ved leje af udstyr og teknisk personale til at betjene det. I overensstemmelse med 2001-forordningen om bevisoptagelse er det generelle princip, at opfyldelsen af anmodningen om indirekte bevisoptagelse ikke må give anledning til krav om tilbagebetaling af afgifter eller omkostninger. Hvis den anmodede ret anmoder om det, skal den anmodende ret dog sikre tilbagebetaling af omkostningerne i forbindelse med anvendelsen af videokonference.

Sidste opdatering: 08/10/2020

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Kommissionen er i gang med at opdatere en del af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

PRAKTISKE HENSYN I FORBINDELSE MED VIDEOKONFERENCER

2.3. De nødvendige forberedelser

22. Når en anmodning er accepteret, kan de praktiske forberedelser begynde.

23. I grænseoverskridende civil- og handelsretlige sager underretter den anmodede ret i tilfælde af en anmodning til en ret i en anden medlemsstat den anmodende ret og/eller parterne om dato, tid og betingelser for deltagelse. Det bør overvejes først at høre den anmodende ret om dato og tidspunkt for afhøringen. Den anmodede ret indkalder vidnet og anvender de fornødne tvangsmidler, hvis der er behov for det. Anmodningen skal udføres senest 90 dage efter modtagelsen.

24. I tilfælde af direkte bevisoptagelse er den anmodende ret selv ansvarlig for at tilrettelægge afhøringen og for at underrette vidnet om dato, tid og sted for afhøringen samt om, at det er frivilligt at afgive vidneforklaring.

Det centrale organ eller den kompetente myndighed i den anmodede medlemsstat bør bistå den anmodende ret, da den har pligt til at tilskynde til anvendelse af videokonference. Den anmodende ret skal overholde de betingelser, der er fastsat af det centrale organ eller den kompetente myndighed, som også kan udpege en ret i sin medlemsstat til at sikre overholdelsen.

25. I straffesager forkynder den retlige myndighed i den anmodede medlemsstat en stævning for personen til at møde op i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats lovgivning. Måden, hvorpå personen indkaldes til at møde op i retten, er reguleret af den nationale lovgivning.

26. Derudover skal den anmodende ret og videokonferencefaciliteten i den anmodede medlemsstat (som kan være en ret) reservere retssale eller vidnerum. Hvis der i civile sager i forbindelse med direkte bevisoptagelse skal anvendes tolkning ved afhøringen, kontakter den anmodende ret tolkene og indgår aftaler med dem (om aflønning, eventuelle rejseordninger og andre omkostninger).

27. Videokonferenceudstyrets anvendelighed har stor betydning for de praktiske forberedelser. Der er altid behov for kontakter mellem de tekniske eksperter ved de respektive retter, fængsler eller andre steder, hvor der afholdes videokonferencer, i god tid inden en videokonference, således at man kan forvisse sig om, at videokonferenceudstyret fungerer korrekt (kameraer, mikrofoner, skærme, ISDN-forbindelser osv.).

Det tilrådes at afprøve udstyret og forbindelserne mindst en dag, før videokonferencen skal finde sted. Det kan desuden vise sig nyttigt at sende numrene på ISDN-telefon-forbindelserne og faxnumrene til retspersonalet og det tekniske personale ved de respektive retter.

Sidste opdatering: 08/10/2020

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Kommissionen er i gang med at opdatere en del af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

PRAKTISKE HENSYN I FORBINDELSE MED VIDEOKONFERENCER

2.4. Tolkning

28. Ved grænseoverskridende videokonferencer kan det være nødvendigt med en tolk ved enten den anmodende eller den anmodede ret. **Tolken kan enten arbejde fra et andet sted (fjernsted), mens de centrale parter befinder sig på det samme sted, f.eks. i retssalen (fjermtolkning), eller tolken kan, når en deltager (f.eks. sagsøgte eller et vidne), der befinder sig et andet sted (fjermdeltager), har behov for en tolk, enten befinde sig på det samme sted som fjermdeltageren eller på det sted, hvor sagen behandles (videokonferencetolkning).**

28 a. Anvendelse af tolkning under en videokonference (...) er en udfordring for deltagerne i afhøringen og for tolken. Vidnet er måske ikke vant til at arbejde med tolke, og fornemmelsen af afstand kan give problemer med tolkningen. Det er en hjælp for tolkene, hvis dommeren koordinerer den rækkefølge, de berørte parter taler i.

29. Bevisoptagelse gennemføres normalt med konsekutivtolkning. I konsekutivtolkning spiller dommeren en central rolle ved at administrere tolkningen og give anvisninger til vidnet eller tolken under afhøringen. **I betragtning af kompleksiteten ved videokonferencer og retstolkning anbefales det, at der anvendes konsekutivtolkning, når tolken er adskilt fra dem, der har behov for tolkning, da denne metode lettere giver mulighed for præciseringer og indgreb, der kan være nødvendige for at sikre en korrekt tolkning.**

29 a. Simultantolkning er mere krævende, fordi det er nødvendigt med en særlig kabine til tolken, og tolkningen transmitteres til tilhørerne ved hjælp af specialudstyr (sender, modtager og hovedtelefoner). **Når der fremlægges skriftlige dokumenter under afhøringen eller retssagen, er det ofte nødvendigt at komme med en mundtlig gengivelse af teksten. Hvis tolken ikke er til stede i den retssal, hvor dokumentet fremlægges, skal der anvendes dokumentkameraer i videokonferencen.**

30. Når der anvendes fjertolke på et tredje sted, uden for retssalene, bør man være opmærksom på forberedelserne og forudgående oplysninger om det tekniske udstyr på dette tredje sted og på afprøvning af forbindelserne mellem stederne inden den egentlige afhøring. Det er også nødvendigt at være opmærksom på akustikken og lyd kvaliteten på det sted, hvor fjertolken befinder sig.

30 a. Andre aspekter, der bør tages i betragtning, er indretningen af de lokaler, hvor der anvendes videokonference og tolkning, samt placeringen af tolken og de andre deltagere. Visuel og nonverbal kommunikation spiller en afgørende rolle som en hjælp til tolken til at forstå, hvad der bliver sagt, gennemskue betydningnuancer og afklare mulige tvetydigheder. Derfor bør tolken kunne se fjerdeltagerens ansigt, ansigtsudtryk og eventuelt også mundbevægelser. Dette har konsekvenser for placeringen af deltagerne i forhold til de kameraer, der transmitterer videobilledet til tolken. Tolken bør kunne se fjerdeltagerne forfra. Samtidig bør tolken ikke komme i fokus ved at optræde på en videoskærm. Med andre ord bør opstillingen ikke skabe en situation, hvor de centrale parter må vende sig væk fra hinanden for at se tolken.

30 b. Der bør ligeledes tages højde for transmissionernes pålidelighed og sikkerhed, som bør sikres.

31. Når der anvendes tolke i forbindelse med videokonference, skal der lægges vægt på følgende aspekter:

Kommunikationen og tolkningen bør være af høj kvalitet.

Under tolkningen: konsekvenserne af tekniske forhold som f.eks. kontrol over udstyr (f.eks. kontrol over kamerabevægelser i forbindelse med videobaseret tolkning). **Dette kan være særlig afgørende ved fjertolkning, hvor det er vigtigt at garantere gengivelsen og billedet fra fjernstedet.**

Kommunikationsstyring er af afgørende betydning: det bør være muligt for tolken at gribe ind (før og under en tolkeopgave for at stille spørgsmål med henblik på præcisering af indhold) (...).

Lyd kvaliteten er meget vigtig, hvilket også gælder konsekvenserne af forsinkelser i datatransmissionen (ca. 0,5 sekund) for interaktionsproblemer under tolkningen.

32. Med hensyn til kvaliteten af tolkningen er der forskel mellem medlemsstaterne på, hvilke kvalifikationer der kræves af retstolke. Der skal tages hensyn til dette ved anmodninger om anvendelse af videokonference i forbindelse med gensidig retshjælp eller bevisoptagelse.

32 a. For at overvinde vanskelighederne ved videokonferencer i forbindelse med tolkning og eventuelle negative opfattelser hos brugerne kan følgende henstillinger om gennemførelse og anvendelse af videoforbidet tolkning være nyttig:

A. Planlægning, indkøb og installering af videokonferenceudstyr til retssale

Behovene bør fastlægges:

Den specifikke situation, f.eks. hvem der taler med hvem, og hvem der har brug for at se hvem, bør kortlægges.

Sagkundskab bør inddrages i planlægningsfasen:

Det er meget vigtigt, at der i planlægningen inddrages tolke- og sprog eksperter samt juridiske og tekniske eksperter for at fastsætte den specifikke opstilling.

Der bør anvendes teknologi af høj kvalitet:

Der bør stilles lyd og video af høj kvalitet til rådighed for alle involverede parter og supplerende udstyr for tolken efter behov; der bør anvendes et særskilt dokumentkamera (til visning af dokumenter, billeder og andet materiale, der kan lette tolkningen). Bemærk, at simultantolkning stiller særlige krav til (bedre) lyd- og videokvalitet og læbesynkronisering end konsekutivtolkning.

Der bør gennemføres en forsøgsfase:

Især forud for store indkøb, implementering og ibrugtagning af videokonferenceudstyr. Kritiske punkter i kommunikationsprocessen bør identificeres, og de nødvendige justeringer foretages.

Ny teknologi bør kunne indføres gradvist:

Der bør begyndes med mindre betydelige sager for at evaluere teknologiens virkning på hvert stadie og for at vurdere konsekvenserne for næste stadie.

Der bør sørges for et passende arbejdsmiljø for tolken:

F.eks. et ergonomisk og roligt arbejdsmiljø, hvor tolken kan betjene udstyret.

B. En mere gnidningsfri anvendelse af fjertolkning via videokonferencer i retssale

Der bør anvendes kvalificerede deltagere og tolke:

Der bør anvendes tilstrækkelig kvalificerede tolke og juridisk personale, der er vant til at arbejde med tolke, så kvaliteten er tilstrækkelig høj til at sikre en retfærdig rettergang.

Tolke og juridisk personale bør tilbydes uddannelse:

Der bør tilbydes introduktion i teknologien på et tidligt tidspunkt, inden den tages i brug. Derefter bør der være adgang til faglig videreuddannelse (herunder kendskab til den bredere sammenhæng samt beherskelse af teknologi, kommunikationssituation og støtteteknikker såsom stresshåndtering).

Der bør vedtages procedurer for risikovurdering:

Der bør anvendes procedurer til at afgøre, om en videoforbindelse kombineret med tolkning er tilstrækkelig, og erfarne tolke bør spørges til råds.

Der bør udarbejdes retningslinjer/protokoller:

De bør angive, hvem der er ansvarlig for f.eks. reservation, indstilling, afprøvning, igangsætning og kontrol af forbindelsen, og beskrive proceduren før, under og efter mødet (orientering af tolken, indledning af mødet, introduktioner, regler under mødet, debriefing) for alle deltagere.

Der bør træffes forholdsregler i tilfælde af sammenbrud:

Der bør udarbejdes en protokol for kommunikationsnedbrud eller teknisk nedbrud, da det ikke bør være tolkens opgave at løse sådanne nedbrud.

Adfærdskodeks:

Retsinstanser, retlige aktører og tolkeforeninger bør fortsætte samarbejdet for at forbedre de fælles adfærdskodekser for videokonferencer og fjertolkning

Sidste opdatering: 08/10/2020

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning.

Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Kommissionen er i gang med at opdatere en del af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

PRAKTISKE HENSYN I FORBINDELSE MED VIDEOKONFERENCER

2.5. Afhøring

33. I de fleste lande vil dommeren være til stede hos den anmodende myndighed, før videoforbindelsen er etableret, og normalt ikke forlade stedet, før videoforbindelsen er blevet afbrudt. Dommerne spiller en nøglerolle for gennemførelsen af afhøringen.

34. I straffesager gennemføres afhøringen direkte af eller under ledelse af den judicielle myndighed i den anmodende medlemsstat i overensstemmelse med denne stats lovgivning (2000-konventionen om gensidig retshjælp).

35. I civile sager hedder det i artikel 12 i 2001-forordningen om bevisoptagelse, at befuldmægtigede for den anmodende ret, herunder retsmedlemmer, har ret til at være til stede under den anmodede rets bevisoptagelse, hvis dette er foreneligt med lovgivningen i den anmodende medlemsstat.

I henhold til artikel 17 i 2001-forordningen om bevisoptagelse (anmodninger om direkte bevisoptagelse) foretages bevisoptagelse af en dommer eller eventuelt en anden person, der er udpeget i overensstemmelse med lovgivningen i den anmodende medlemsstat.

36. I civile og strafferetlige sager er det sædvanligvis dommeren eller retspersonalet, der betjener udstyret. Afhøringen af vidnet på fjernstedet ligger så tæt som muligt op ad den praksis, der anvendes, når et vidne er i en retssal.

37. De pågældende personer skal kunne konsultere hinanden, uden at tredjeparter hører på. Der kan være tilfælde, hvor en part ønsker at konsultere sin advokat (uanset om det er gennem en tolk eller ej), uden at dommeren eller en anden part hører på. Det er derfor et krav, at gensidig konsultation skal være mulig, uden at tredjeparter hører på. Normalt kan mikrofonerne slås fra i vidnerummene, men i retssalene kan de kun slås fra af retspersonalet eller af dommeren.

38. Hvis parten og dennes advokat ikke befinder sig på samme sted, skal de kunne føre private samtaler over f.eks. en sikret telefonforbindelse, mobiltelefon eller om muligt separat videokonferenceudstyr. Det anbefales, at eventuelt udstyr opstilles på en sådan måde, at det klart er adskilt fra sagens øvrige parter.

39. Det bør på forhånd forklares, hvilken procedure parterne skal følge for at afbryde hinanden og gøre indsigelse mod et spørgsmål. I nogle situationer kan det om muligt overvejes at udlevere et oversigtsbillede til parterne, således at de kan se alle de juridiske parter, da dette kan gøre det lettere at håndtere uforudsete afbrydelser.

Sidste opdatering: 08/10/2020

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Kommissionen er i gang med at opdatere en del af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

PRAKTISKE HENSYN I FORBINDELSE MED VIDEOKONFERENCER

2.6. Protokollat for retsmødet

40. I grænseoverskridende straffesager skal den judicielle myndighed i den anmodede medlemsstat, når afhøringen er afsluttet, udarbejde et protokollat for videokonferenceafhøringen. Protokollatet skal oplyse dato og sted for afhøringen, de afhørte personers identitet, identitet og funktion for alle andre personer, der har deltaget i afhøringen, eventuelle edsafklæggelser og de tekniske forhold under afhøringen. Dokumentet fremsendes af den kompetente myndighed i den anmodede medlemsstat til den kompetente myndighed i den anmodende medlemsstat.

41. På tilsvarende måde tilsender den anmodede ret i civile og handelsretlige grænseoverskridende sager i forbindelse med anmodninger, der fremsættes i henhold til artikel 10-12 i 2001-forordningen om bevisoptagelse (dvs. indirekte anmodninger), den anmodende ret de dokumenter, der godtgør, at anmodningen er efterkommet, og den tilbagesender eventuelle dokumenter, den har modtaget fra den anmodende ret. Dokumenterne fremsendes sammen med et bevis for udførelsen under anvendelse af formular H i bilaget til 2001-forordningen om bevisoptagelse.

42. I forbindelse med direkte bevisoptagelse i civile og handelsretlige sager vil det, når det udstyr, der skal bruges, ikke stilles til rådighed af den anmodende ret, være den myndighed, der anmoder om videokonferencen, der er ansvarlig for alle omkostninger i forbindelse med transmissionen, herunder omkostningerne ved leje af udstyr og teknisk personale til at betjene det. Det generelle princip for indirekte bevisoptagelse er, at opfyldelsen af anmodningen ikke må give anledning til krav om tilbagebetaling af afgifter eller omkostninger. Hvis den anmodede ret anmoder om det, skal den anmodende ret dog sikre tilbagebetaling af omkostningerne i forbindelse med anvendelsen af videokonference.

43. I straffesager, hvor 2000-konventionen om gensidig retshjælp finder anvendelse, refunderer den anmodende medlemsstat den anmodede medlemsstat udgifter til oprettelse af videoforbindelsen, udgifter i forbindelse med betjeningen af videoforbindelsen i den anmodede medlemsstat, udgifter til aflønning af de tolke, som den anmodede medlemsstat stiller til rådighed, og til godtgørelse til vidner og eksperter samt disses rejseudgifter i den anmodede medlemsstat, medmindre den anmodede medlemsstat giver afkald på et få refunderet alle eller nogle af disse udgifter.

44. På samme måde sørger den anmodende ret i civile og handelsretlige sager for straks at tilbagebetale godtgørelse til eksperter og løn til tolke samt omkostninger i forbindelse med anvendelse af videokonference, hvis den anmodede ret kræver det (anvendelse af artikel 18 i 2001-forordningen om bevisoptagelse).

Sidste opdatering: 08/10/2020

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Kommissionen er i gang med at opdatere en del af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

TEKNISKE ASPEKTER

3.1. Baggrunden for de tekniske krav

45. Dette punkt i vejledningen gennemgår de tekniske aspekter af videokonference og videokonferenceudstyr. Dette omfatter placering af kameraer, belysning, skærme og mikrofoner. Udstyret bør vælges og opstilles, så det støtter de forskellige faser i retsafhøringen bedst muligt. De detaljerede tekniske standarder i forbindelse med videokonference findes i bilag II.

Princippet om virkelighedsnærhed

46. Målet er at bringe videokonferencemødet så tæt som muligt på den normale praksis ved en ret, hvor bevisoptagelse sker på et offentligt retsmøde. For at få mest muligt ud af det må der tages hensyn til flere forskelle. Visse forhold, der opleves som selvfølgelige, når bevisoptagelsen sker på normal vis, kan fremstå anderledes, når den sker ved en videokonference: f.eks. spørgsmålet om at sikre sig, at vidnet forstår de praktiske forhold i forbindelse med videokonferencemødet, hvem parterne i videokonferencen er, og hvilke forskellige roller de har. Følgende foreslås som en tjekliste i forbindelse med de praktiske hensyn, der skal tilskynde til brug af bedste praksis ved videokonference:

- Der skal tages hensyn til forskelle i tidszoner, når et vidne i et andet land skal afhøres ved videokonference. Der bør tages hensyn til alle vidnets, parternes, deres repræsentanters og rettens behov og ønsker.
- I retssalen bør videokonferenceværktøjerne i videst muligt omfang og bruges på en sådan måde, at det bidrager til brugernes fornemmelse af at deltage i et almindeligt retsmøde.
- De, der involveres i videokonferencer, skal være klar over, at der selv med de mest avancerede systemer, der er til rådighed i øjeblikket, forekommer mindre forsinkelser mellem modtagelsen af billedet og den ledsagende lyd. Hvis der ikke tages behørigt hensyn til dette, vil der være tendens til, at der "tales hen over" vidnet, hvis stemme fortsat vil kunne høres en brøkdelt af et sekund efter, at han eller hun på skærmen ser ud til at være holdt op med at tale.

• Med den nuværende teknologi er billedkvaliteten god, men ikke så god som et fjernsynsbillede. Billedets kvalitet vil blive bedre, hvis de, der ses på videokonferencemonitorerne, begrænser deres bevægelser til et minimum.

Sidste opdatering: 08/10/2020

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Kommissionen er i gang med at opdatere en del af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

TEKNISKE ASPEKTER

3.2. Generelle arrangementer og kvalitetsprincipper

47. Videokonferencesystemet bør opstilles på en sådan måde, at de berørte personer får et præcist billede af, hvad der foregår på fjernstedet (den anmodende eller den anmodede myndigheds sted). For så vidt angår kvaliteten af lyd- og billedforbindelsen bør der tages tilstrækkeligt hensyn til de berørte personers interesser. Videokonferencesystemet bør derfor være af høj kvalitet. Kun hvis dette er tilfældet, vil en afhøring foretaget ved videokonference blive et rimeligt alternativ til en afhøring ansigt til ansigt. Dette indebærer mere specifikt, at lyd og billede skal passe præcist sammen og gengives uden nogen mærkbar forsinkelse. Desuden skal de pågældende personers ydre fremtræden, ansigtsudtryk og bevægelser være klart registrerbare.

Videokonferenceudstyr

48. For at gøre det lettere at bruge videokonferenceudstyr bør alle de forskellige dele af udstyret så vidt muligt standardiseres på grundlag af de samme typer udstyr og den samme konfiguration. Videokonferenceudstyret bør om muligt integreres i de etablerede arbejdsordninger og infrastrukturer i retssalen. I retssalen bør videokonferenceværktøjerne i videst muligt omfang installeres og bruges på en sådan måde, at det skaber en fornemmelse af at deltage i et almindeligt retsmøde. I de følgende punkter gennemgås de forskellige aspekter af billede, lys, lyd og placering og brug af udstyr (kameraer, mikrofoner og skærme).

Sidste opdatering: 08/10/2020

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Kommissionen er i gang med at opdatere en del af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

TEKNISKE ASPEKTER

3.2.1. Videokonferenceudstyr - Billede

49. I forbindelse med grænseoverskridende videokonference forventes det, at skærmen kan bruges til at vise tre forskellige funktioner:

En fokuseringsfunktion til transmission af billeder af deltagerne i det andet rum

En overblikfunktion til at give et overblik over situationen i det andet rum

En informationsfunktion til at transmittere dokumenter og andre oplysninger (dette omfatter også skærmene til deltagerens arbejdsstationer).

50. For at sikre objektiviteten bør de enkelte deltagere så vidt muligt afbildes på skærmen på samme måde. Belysningsstyrken, opløsningen og billedhastigheden bør være afpasset efter de enkelte deltagere. Belysningen bør så vidt muligt være sådan, at det altid er let at se ansigtsudtryk, at der ikke er skygger omkring øjnene, og at der ikke er genskin på skærmene. Der bør så vidt muligt gives fornemmelse af øjenkontakt.

Placering af udstyret

51. Udstyr bør placeres på en sådan måde, at der fortsat kan behandles sager uden brug af videokonference i den relevante retssal. Det bør være muligt at placere kameraer, skærme, belysningsanordninger og deltagere på en sådan måde, at hele opstillingen egner sig til videoafhøring og videoindlæg både i civile og strafferetlige sager. Der bør udvises omhu ved placeringen af kameraerne for om muligt at undgå at filme deltagerne fra oven eller fra neden, da dette kan give et forvrænget billede og påvirke den måde, deltageren opfattes på.

Skærme

52. Synsvinkel og synsafstand bør være sådan, at alle deltagere kan bruge den samme skærm på samme måde. Skærmen kan være stor nok til at sikre, at de involverede personer - med hensyn til synsvinkel - fortrinsvis vises i samme størrelse som ved et normalt møde. Der bør mindst være en opløsning af WXGA-standard. Der kan være behov for en billedhastighed på mindst 30 billeder pr. sekund. Det bør være let at se ansigtsudtryk, og synskomforten skal være stor.

Kameraer

53. Kameraerne skal helst være faste og have flere forudindstillede positioner for panorering, vipning og zooming; en af de mulige positioner bør være forudindstillet som foretrukket position. Dette gør det muligt for den person, der betjener udstyret, hurtigt at ændre kameravinklen og kun forstyrre retsforhandlingerne minimalt. Fokuseringskameraers vinkelstørrelse bør være tilstrækkelig til at sikre, at deltagerens ansigt, skuldre og overkrop er klart synlige. Alle deltagere bør kunne bevæge sig og vende sig mod andre personer inden for et område på 80 x 80 cm uden at komme ud af syne.

54. Det vil normalt være tilstrækkeligt med to kameraer i retssalen: et bevægeligt kamera, der er rettet mod forhørsdommeren, den offentlige anklager eller advokaten, vidnet eller den mistænkte, afhængigt af hvem der taler (faste punkter), og et kamera, som giver et overblik over retssalen, når det er nødvendigt. I nogle situationer kan der også vises et oversigtsbillede i begyndelsen af et retsmøde ved at panorere et bevægeligt kamera.

55. Bærbart udstyr kan ikke have flere kameraer, så der er begrænsede muligheder for oversigtsbilleder, hvis der anvendes sådant udstyr. I nogle tilfælde kan det være nødvendigt at benytte et vidnerum, hvilket kræver, at der installeres et kamera. Der vil skulle tages hensyn til, at et vidne i et sådant rum kan have behov for at rådføre sig med jurister uden for kameraernes optagefelt.

Sidste opdatering: 08/10/2020

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Kommissionen er i gang med at opdatere en del af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

TEKNISKE ASPEKTER

3.2.2. Videokonferenceudstyr - Lyd

Tale

56. Tale skal altid være umiddelbart forståelig, og ingen ord må gå tabt under en videokonference. Lydkvaliteten skal være stabil uden uvedkommende interferens.

Risikoen for, at kvaliteten af talegengivelsen forringes på grund af talekompression, bør undgås. Dette betyder, at visse krav med hensyn til læbesynkronitet (en forsinkelse på under 0,15 sek.), fjernelse af ekko og baggrundsstøj og efterklang skal opfyldes.

Sådanne hensyn er særlig vigtige i situationer, hvor der deltager tolke i en videokonference. Dommeren og retspersonalet bør kunne tilpasse lydniveauet på stedet for at kompensere for forskelle med hensyn til, hvor højt der tales.

Mikrofoner

57. Mikrofonerne bør placeres på en sådan måde, at alle deltagerne er klart forståelige uden forvrængninger på grund af baggrundsstøj.

Mikrofoner kan være indbyggede (i borde eller andre steder) og skal helst være sikret mod aflytning, retningsfølsomme og udstyret med en mute-knap.

Under afhøringen kan der være situationer, hvor retspersonalet har behov for at kunne lukke for mikrofonerne (f.eks. hvis en part skal rådføre sig med sin advokat).

Sidste opdatering: 08/10/2020

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning.

Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Kommissionen er i gang med at opdatere en del af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

TEKNISKE ASPEKTER

3.3. Betjening af videokonferenceudstyr

Bærbart udstyr

58. Bærbart udstyr (skærm + kamera + højttaler + mikrofon + tilbehør) bør kunne bruges enten i forskellige kombinationer eller sammen med et fast udstyr. Udstyret bør være let at transportere (og dermed ikke nødvendigvis på hjul), let at flytte mellem de forskellige steder og fleksibelt i brug. Der forventes derfor flere begrænsninger for kvaliteten af mobilt udstyr end for fast udstyr (f.eks. med hensyn til antallet af deltagere, der kan filmes klart på samme tid).

59. Mobilt udstyr kan bruges til at afhøre vidner (f.eks. efter anmodning fra et andet land), hvis udstyret bryder sammen, som et midlertidigt supplement til fast udstyr eller på bestemte steder som f.eks. fængselshospitaler.

Mobilt udstyr kan imidlertid være ret skrøbeligt og vanskeligt at betjene, fordi det f.eks. kan medføre tidskrævende tilpasninger af kameraplaceringer, så de passer til nye steder (det er vanskeligt at benytte forudindstillinger).

Betjening af videokonferenceudstyr

60. Det er lettest at betjene videokonferenceudstyr med en sensorskærm. Betjeningen bør være så brugervenlig (dvs. så enkel) som muligt og kun bestå af et begrænset antal manøvrer, f.eks. tænd/sluk, etablering og afslutning af forbindelsen og ind- og udlogning.

61. Den audiovisuelle løsning må ikke kræve operatørens indgriben under brug. Hvis der opstår problemer, skal operatøren kunne ringe til en helpdesk. Det er dommeren, der skal afgøre, om en videokonference, der er blevet afbrudt på denne måde, skal afsluttes.

Sidste opdatering: 08/10/2020

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning.

Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Kommissionen er i gang med at opdatere en del af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

TEKNISKE ASPEKTER

3.3.1. Optagelser og brug af dokumenter

62. I de fleste tilfælde kræver retsforhandlinger med brug af ikke andre optagelser end dem, der normalt finder sted under sådanne forhandlinger. I de tilfælde, hvor der i anmodningen om brug af videokonference også anmodes om optagelse af videokonferencesforhandlingerne, skal den anmodende myndighed sørge for, at der om nødvendigt stilles optageudstyr til rådighed for den anmodede myndighed, så bevisførelsen kan blive optaget af den anmodede myndighed i det korrekte format. Videooptagelser af retsforhandlinger kan være underlagt restriktioner afhængig af de berørte medlemsstater.

63. Det forventes, at parterne forudser, hvilke dokumenter der vil blive krævet under retsforhandlingerne, og at de forinden får taget kopier til dem, der deltager. Parterne bør bestræbe sig på at blive enige herom. Det vil normalt være mest hensigtsmæssigt, at der forberedes et sæt kopidokumenter på forhånd, som den anmodende myndighed sender til den anmodede myndighed. Hvis det er teknisk muligt, kan dokumenter fremlægges ved brug af et separat dokumentkamera som indgår i videokonferenceudstyret.

64. I visse situationer er et dokumentkamera ikke tilstrækkeligt til at udveksle dokumenter. Det er f.eks. ikke umiddelbart muligt at bruge et dokumentkamera, når en klient og dennes advokat ønsker at drøfte forelagte dokumenter under fire øjne. En faxet kopi af det pågældende dokument kan således være lettere at anvende.

65. Med henblik på udveksling af dokumenter kan brug af videokonference suppleres med fælles dokumentsamlinger eller dokumentservere. Disse muligheder anvendes i stigende grad til udveksling af oplysninger, men inden for en retlig kontekst er der et ekstra stort behov for at sørge for, at en sådan dokumentsamling er sikker, umiddelbart til rådighed for parterne og kun tilgængelig for de bemyndigede parter, som har forbindelse til sagen. Sådanne dokumentsamlinger kan stilles til rådighed via computere hos både den anmodende og den anmodede myndighed.

Sidste opdatering: 08/10/2020

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning.

Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Kommissionen er i gang med at opdatere en del af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

TEKNISKE ASPEKTER

3.3.2. Multipunktforbindelser og bridging

66. Ved grænseoverskridende videokonferencer bør systemet hos den anmodende myndighed også kunne kobles på systemerne hos den anmodede myndighed. Normalt indebærer den grænseoverskridende videokonference etablering af en billed- og lydforbindelse mellem to steder (punkt til punkt), det sted, hvor den anmodende myndighed befinder sig, og det sted, hvor den anmodede myndighed befinder sig. I nogle sager kan det være nødvendigt at etablere en forbindelse mellem flere end to steder samtidigt (multipunkt). Dette kan f.eks. være tilfældet, når en tolk er koblet til retsforhandlingerne fra et tredje sted. Forbindelserne kan etableres ved at anvende en tredjepart som bro.

67. Punkt til punkt-forbindelser og multipunktforbindelser bør også overholde de internationale standarder for videokonference. Disse standarder er udarbejdet af Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU). Der findes en detaljeret liste i bilag II til denne vejledning. Den grænseoverskridende

forbindelse mellem videokonferencesystemer bør også være sikret på en sådan måde, at det forhindrer, at tredjeparter ulovligt kan aflytte optagelserne. Hvis der anvendes en IP til IP-forbindelse, skal de deltagende retter træffe aftale om krypteringsmetoden.

Sidste opdatering: 08/10/2020

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Kommissionen er i gang med at opdatere en del af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

DE RETLIGE RAMMER I STRAFFESAGER

4.1. De retlige rammer i straffesager

68. I straffesager er det artikel 10 i 2000-konventionen om gensidig retshjælp i straffesager, der udgør de retlige rammer i grænseoverskridende retssager. Følgende bestemmelser finder anvendelse: En judiciel myndighed fra den anmodede medlemsstat skal være til stede under afhøringen, om nødvendigt bistået af en tolk, og desuden være ansvarlig for både identifikationen af den person, der skal afhøres, og for overholdelsen af de grundlæggende retsprincipper i den anmodede medlemsstat.

en judiciel myndighed fra den anmodede medlemsstat skal være til stede under afhøringen, om nødvendigt bistået af en tolk, og være ansvarlig for både identifikationen af den person, der skal afhøres, og for overholdelsen af de grundlæggende retsprincipper i den anmodede medlemsstat. Hvis den anmodede medlemsstats judicielle myndighed mener, at grundlæggende retsprincipper i den anmodede medlemsstat tilsidesættes under afhøringen, træffer den omgående de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at afhøringen fortsættes i overensstemmelse med disse principper.

den anmodende og den anmodede medlemsstats kompetente myndigheder aftaler om nødvendigt foranstaltninger med henblik på at beskytte den person, der skal afhøres.

afhøringen foretages direkte af eller under ledelse af den anmodende medlemsstats judicielle myndighed i overensstemmelse med denne medlemsstats nationale ret.

efter anmodning fra den anmodende medlemsstat eller den person, der skal afhøres, sørger den anmodede medlemsstat for, at den person, der skal afhøres, om nødvendigt bistås af en tolk.

den person, der skal afhøres, kan påberåbe sig ret til at nægte at afgive forklaring, som måtte være hjemlet i enten den anmodede medlemsstats eller den anmodende medlemsstats nationale ret.

69. I artikel 10 i 2000-konventionen om gensidig retshjælp fastslås det princip, at en medlemsstat kan fremsætte anmodning om afhøring ved hjælp af videokonference af en person, der opholder sig i en anden medlemsstat. En sådan anmodning kan fremsættes, hvis de judicielle myndigheder i den anmodende medlemsstat kræver, at den pågældende person afhøres som vidne eller ekspert, og det ikke er hensigtsmæssigt eller muligt for vedkommende at begive sig til den pågældende medlemsstat for at blive afhørt. Udtrykket "ikke hensigtsmæssigt" kan f.eks. dække tilfælde, hvor vidnet er særlig ungt eller særlig gammelt eller svækket af sygdom; udtrykket "ikke muligt" kan f.eks. være situationer, hvor vidnet ville blive bragt i alvorlig fare ved at møde personligt frem i den anmodende medlemsstat.

70. Den anmodede medlemsstat skal acceptere anvendelse af videokonference under forudsætning af, at afhøring via videokonference ikke er i modstrid med dens grundlæggende retsprincipper, og at den råder over de tekniske hjælpemidler til at kunne gennemføre afhøringen. I den forbindelse indebærer udtrykket "dens grundlæggende retsprincipper", at en anmodning ikke må afslås alene med den begrundelse, at der i den anmodede medlemsstats nationale ret ikke er hjemmel til at afhøre vidner og eksperter ved hjælp af videokonference, eller at en eller flere nærmere betingelser i national ret vedrørende afhøring ved hjælp af videokonference ikke er opfyldt.

Såfremt den anmodede medlemsstat ikke råder over de nødvendige tekniske hjælpemidler, kan den anmodende medlemsstat efter aftale med den anmodede medlemsstat stille passende udstyr til rådighed, så afhøringen kan finde sted.

71. Anmodninger om afhøring via videokonference skal indeholde oplysninger om den myndighed, der fremsætter anmodningen, genstanden og begrundelsen for anmodningen, hvis det er muligt, den pågældende persons identitet og nationalitet samt om nødvendigt navn og adresse på den person, der skal indkaldes. Anmodningen skal desuden indeholde en begrundelse for, hvorfor det ikke er ønskeligt eller muligt for vidnet eller eksperter at give personligt møde, navnet på den judicielle myndighed og navnene på de personer, der skal gennemføre afhøringen. Disse oplysninger er omhandlet i 2000-konventionen om gensidig retshjælp. Den judicielle myndighed i den anmodede stat skal indkalde den pågældende til afhøring i overensstemmelse med bestemmelserne i sin lovgivning.

72. I artikel 10, stk. 8, i 2000-konventionen om gensidig retshjælp fastsættes det, at såfremt en person under en afhøring ved hjælp af videokonference nægter at afgive forklaring eller afgiver falsk forklaring, skal den stat, hvor den pågældende afhøres, kunne behandle denne person på samme måde, som hvis den pågældende gav møde under en afhøring, der blev foretaget efter dens egne nationale retsplejeregler.

Dette skyldes, at pligten til at vidne under en afhøring ved hjælp af videokonference ifølge stk. 8 afgøres efter den anmodede stats ret. Dette stykke tager navnlig sigte på at sikre, at et vidne, som ikke efterkommer en pligt til at afgive forklaring, drages til ansvar for sine handlinger på samme måde som i en national retssag, hvor der ikke anvendes videokonference.

73. I artikel 10, stk. 9, udvides anvendelsen af videokonference til også at omfatte tiltalte. Det står de enkelte medlemsstater fuldstændig frit for, om de vil imødekomme anmodninger om sådanne afhøringer. En medlemsstat kan afgive en generel erklæring om, at den ikke imødekommer sådanne anmodninger. Den tiltalte skal i hvert tilfælde give sit samtykke før afhøringen.

Sidste opdatering: 08/10/2020

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Kommissionen er i gang med at opdatere en del af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

DE RETLIGE RAMMER I CIVIL- OG HANDELSRETLIGE SAGER

4.2. De retlige rammer i civil- og handelsretlige sager

74. De relevante retlige rammer for bevisoptagelse via videokonference i civil- og handelsretlige sager er forordning (EF) nr. 1206/2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område. I henhold til denne forordning kan videokonference anvendes i to mulige sammenhænge i forbindelse med grænseoverskridende bevisoptagelse. Der er tale om bevisoptagelse foretaget af en anmodet ret i henhold til artikel 10-12 og direkte bevisoptagelse i henhold til artikel 17.

75. I henhold til artikel 10-12 kan parterne og deres repræsentanter være til stede under bevisoptagelsen ved den anmodede ret, hvis dette er hjemlet i lovgivningen i den anmodende rets medlemsstat. Den anmodede ret fastsætter betingelserne for parternes og deres repræsentanters deltagelse i

overensstemmelse med artikel 10. Den anmodede ret underretter dem om, hvornår og hvor retsforhandlingerne finder sted. I henhold til artikel 11 kan den anmodede ret også bede parterne og deres repræsentanter om at være til stede ved eller deltage i bevisoptagelsen, hvis denne mulighed er hjemlet i medlemsstatens lovgivning. Befuldmægtigede for den anmodende ret kan også vælge at være til stede ved den anmodede rets bevisoptagelse, hvis dette er tilladt efter lovgivningen i den anmodende rets medlemsstat. Hvis der anmodes om deltagelse af befuldmægtigede for den anmodende ret under bevisoptagelsen, fastlægger den anmodede ret betingelserne for deltagelsen i overensstemmelse med artikel 10.

76. For at lette parternes eller den anmodende rets tilstedeværelse eller deltagelse kan den anmodende ret bede den anmodede ret om at anvende kommunikationsteknologi, f.eks. videokonference, ved bevisoptagelsen. Den anmodede ret skal efterkomme denne anmodning, medmindre den er uforenelig med dens lovgivning eller på grund af større praktiske vanskeligheder. Hvis anmodningen ikke efterkommes, underretter den anmodede ret den anmodende ret herom.

Hvis der ikke er adgang til tekniske hjælpemidler, kan retterne stille tekniske hjælpemidler til rådighed efter fælles overenskomst.

77. Undtagen i tilfælde af et ønske om særlige formkrav fra den anmodende ret opfylder den anmodede ret anmodningen i overensstemmelse med lovgivningen i sin medlemsstat. Den leder afhøringen, og afhøring foretages normalt på den anmodede rets officielle sprog. Den anmodede ret står også for at arrangere afhøringen og indkalde vidnet. Hvis det er nødvendigt, anvendes der tvangsmidler i overensstemmelse med den anmodede rets lovgivning. Vidnet kan påberåbe sig en vidne-fritagelsesgrund i overensstemmelse med lovgivningen i den anmodede eller den anmodende rets medlemsstat.

78. Retten kan i henhold til artikel 17 anmode om direkte bevisoptagelse i en anden medlemsstat, og den forelægger en anmodning for det centrale organ eller den kompetente myndighed i den anden medlemsstat. Direkte bevisoptagelse skal ske på frivilligt grundlag uden brug af tvangsmidler. Den anmodende ret skal underrette de personer, der afhøres, om, at direkte bevisoptagelse er frivillig.

Efter anmodningen underretter det centrale organ eller den kompetente myndighed i den anmodede medlemsstat den anmodende ret om, hvorvidt anmodningen kan imødekommes, og om eventuelle betingelser efter lovgivningen i dens medlemsstat (f.eks. kan en ret i den anmodede medlemsstat udpeges til at deltage i bevisoptagelsen). Den anmodende ret optager beviset i overensstemmelse med lovgivningen i sin medlemsstat, dog under overholdelse af betingelserne i den anmodede medlemsstats lovgivning. Ligesom artikel 10 tilskynder artikel 17 til brug af videokonference. Anmodningen kan afvises af det centrale organ eller den kompetente myndighed, hvis anmodningen ikke henhører under anvendelsesområdet for 2001-forordningen om bevisoptagelse, hvis den ikke indeholder alle de nødvendige oplysninger, eller hvis direkte bevisoptagelse er i modstrid med grundlæggende retsprincipper i lovgivningen i dens medlemsstat.

Sidste opdatering: 08/10/2020

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Kommissionen er i gang med at opdatere en del af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

TEKNISKE STANDARDER

5. BILAG II – TEKNISKE STANDARDER

79. Conferenceudstyr til billed- og lyd-kommunikation bør overholde minimumsindustristandarder for at fremme interoperabiliteten lokalt og globalt. I det følgende nævnes en række almindelige industristandarder (i de fleste tilfælde fra Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU)).

Video

80. H.320- og H.310-standard for video over ISDN. Disse standarder omfatter retningslinjer for videokompression og -transmission og for lyd- og kontrolsignaler. Når en producents videosystem kombineres med et andet mærke, skifter begge videosystemer automatisk over til fællesnævneren H.320. H.310 er standarden for hurtigere ISDN-forbindelser.

81. H.323-standard for video over internettet. H.323-standarden giver mulighed for audio-, video- og datakommunikation over internetprotokolbaserede netværk. Ved at opfylde H.323-standarden kan multimedieprodukter og -applikationer af forskellig oprindelse fungere sammen og give brugerne mulighed for at kommunikere uden at skulle bekymre sig om kompatibilitet.

Datakonference

82. T.120-standard for datakonference. T.120 er en datadelingsprotokol til multipunktdatakommunikation i et multimediekonferencemiljø. Den åbner mulighed for white board-samarbejde, filoverførsler, grafiske præsentationer og applikationsdeling.

Billede og lyd

83. H.263 og H.264. Billedkvalitetsstandard med 30 billeder pr. sekund Common Intermediate Format (CIF) med mellem 336 og 384 kbps (kilobits pr. sekund). Standarden med 30 billeder pr. sekund sikrer en billedkvalitet tæt på fjernsynskvalitet. Eksempler på ITU-standarder, som opfylder dette krav, er H.263 og H.264.

84. H.239 - Billede i billede (PIP). Billede i billede eller Duo Video H.239 gør det muligt for kodekken at vise mindst to billeder på monitoren.

85. Standarder for audiokodning: G.711 (impulskodemodulering (PCM) af stemmefrekvenser), G.722 (7 kHz-audiokodning inden for 64 kbit/s); G.722.1 (lavkompleksitetskodning ved 24 og 32 kbit/s for håndfri operation i systemer med lille billedtab).

86. Mikrofoner med ekkofjernelse med et frekvenssvar på 100 til 7 000 Hz, lyd-dæmpning, tænding/slukning og fuld duplexlyd.

87. H.281 - En protokol for kamerastyring på fjernstedet i forbindelse med videokonferencer, hvor der anvendes H.224. H.281 er standardprotokollen for kamerastyring på det lokale sted og fjernstedet i forbindelse med ISDN (H.320)-videokonference, for et eller flere kameraer, der kan panorere, vippe og zoome, både manuelt og ved brug af forudindstillinger.

Kanaler, båndbredde og bridging

88. Mindst 6 kanaler til rumvideokonferencesystemer, der bruger ISDN, eller videosystemer, der kører som eneste applikation på en personlig computer, eller et system til større rum bør have kapacitet til at bruge 3 ISDN-linjer. Denne kapacitet er nødvendig for at nå op på 384 kbps med 30 billeder pr. sekund. Generelt gælder, at jo større båndbredden i tilslutningskredsløbene og kodekkens behandlingskapacitet er, jo bedre er billedkvaliteten, navnlig på store skærme.

89. Standarder for kodekker: H.261, H.263 og H.264. Kodekkens primære funktion er at komprimere og dekomprimere video og lyd. Mange identiske output kan opnås fra et enkelt outputsystem ved en anordning, der normalt kaldes en "fordelingsforstærker".

90. Bandwidth On Demand Inter-Networking Group (BONDING)-standarder (kun ISDN og H.320) til omvendte multipleksere. Omvendte multipleksere kombinerer individuelle 56K- eller 64K-kanaler for at opnå større båndbredde, som betyder bedre billedkvalitet.

91. H.243 - H.320/H.323-standard for bridgingteknologi. Multipunktbridgingudstyr behandles under H.243-standarden. Multipunktbridgen forbinder alle deltagerne ved at tillade et videokonferencesystem at etablere forbindelse til mere end to steder.

92. H.460 er en standard til at sende H.323-videokonferencesignaler gennem firewalls og network address translation (NAT). H.460.18 og H.460.19 er standarder, der tillader H.323-anordninger at udveksle signaler og medier på tværs af grænser, der er indført ved NAT og firewalls.

Sidste opdatering: 08/10/2020

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Kommissionen er i gang med at opdatere en del af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

CENTRALE ELEMENTER I BRUGEN AF VIDEOKONFERENCE I GRÆNSEOVERSKRIDENDE RETSSAGER

Trin	Videokonference - Civile og handelsretlige sager	Videokonference - Straffesager
1. Anmodning om bevis-optagelse		
1.1. Deltagende aktører	Retten sender anmodningen Anmodninger sendes direkte af den ret, hvor sagen blev indledt (den "anmodende ret") til retten i en anden medlemsstat, der skal optage bevis (den "anmodede ret"). En anmodning om direkte bevisoptagelse (i henhold til artikel 17) forelægges af den anmodende ret til det centrale organ eller den kompetente myndighed i den anmodede stat.	Retten, anklageren eller en anden kompetent judiciel myndighed sender anmodningen Anmodninger sendes direkte af retten (den "anmodende ret") eller en anden kompetente judiciel myndighed (f.eks. offentlige anklagere eller centre for gensidig retshjælp) til den kompetente myndighed i den anmodede stat.
1.2. Anmodningsformular	Standardformularer i 2001-forordningen om bevisoptagelse Anmodninger skal fremsættes under anvendelse af de standardformularer, der findes som bilag til 2001-forordningen om bevisoptagelse. Anmodningen skal indeholde oplysninger som bl.a. navn og adresse på sagens parter, sagens art og genstand og en beskrivelse af den bevisoptagelse, der skal foretages. Der anvendes følgende formularer: Formular A: anmodning om bevisoptagelse (i henhold til artikel 10-12); Formular I: anmodning om direkte bevisoptagelse (i henhold til artikel 17)	Standardformular (ikke obligatorisk): Anmodninger om gensidig retshjælp i straffesager Anmodninger om afhøring via videokonference skal ud over oplysninger om den myndighed, der fremsætter anmodningen, genstanden og begrundelsen for anmodningen, hvis det er muligt, omfatte den pågældende persons identitet og nationalitet samt om nødvendigt navnet på den judicielle myndighed og de personer, der skal gennemføre afhøringen. Den skal desuden indeholde en begrundelse for, hvorfor det ikke er ønskeligt eller muligt for vidnet eller eksperter at give personligt møde, navnet på den judicielle myndighed og navnene på de personer, der skal gennemføre afhøringen.
1.3. Afsendelse af anmodningen	Formularer kan hentes på netstedet for det europæiske retlige atlas (Det Europæiske Retlige Netværk på det civil- og handelsretlige område). Anmodninger kan sendes pr. post, kurer-tjeneste, fax (i alle medlemsstater) eller e-mail (kun i 13 medlemsstater).	
1.4. Svar på anmodninger	1. (Indirekte) Bevisoptagelse foretaget af en anmodet ret: Kvittering for modtagelsen: I forbindelse med anmodninger, der fremsættes i medfør af artikel 10-12 (dvs. anmodninger om indirekte bevisoptagelse) skal den anmodede ret inden for en frist på syv dage fra modtagelsen af anmodningen sende en kvittering for modtagelsen til den anmodende ret under anvendelse af formular B i bilaget. Formular: Svaret fremsendes under anvendelse af formular F, der er knyttet som bilag til forordning nr. 1206/2001. Det skal indeholde oplysninger om dato, tidspunkt og sted for bevisoptagelsen og betingelserne for deltagelse. Tid: Den anmodede ret meddeler inden for en frist på 30 dage den anmodende ret, om anmodningen kan imødekommes, eller om der er behov for yderligere oplysninger. Meddelelsen udarbejdes	Den ret, der er ansvarlig for behandling af anmodningen, kvitterer hurtigst muligt for modtagelsen af anmodningen. Den anmodede ret har dog ikke pligt til at kvittere for modtagelsen af anmodningen i medfør af 2000-konventionen om gensidig retshjælp. Kvitteringen for modtagelsen sendes til myndigheden i den anmodende medlemsstat, og den skal indeholde navn, adresse, telefon- og faxnummer på den ret og om muligt den dommer, der er ansvarlig for behandlingen. Den anmodede medlemsstat efterkommer anmodningen om bistand så hurtigt som muligt, idet den i videst muligt omfang tager hensyn til de proceduremæssige og andre frister, som den anmodende medlemsstat har angivet. Den anmodende medlemsstat begrundes fristerne. Afvisning af anvendelse af videokonference: Den anmodede medlemsstat skal acceptere anvendelse af videokonference under forudsætning af, at afhøring via videokonference ikke er i modstrid med

	<p>under anvendelse af formular C, der er knyttet som bilag til forordningen om bevisoptagelse.</p> <p>Hvis anmodningen imødekommes, skal den udføres senest 90 dage efter modtagelsen. Hvis der opstår en forsinkelse, skal formular G anvendes til at underrette den anmodende ret. Hvis en anmodning afvises (formular H), skal den anmodede ret underrette den anmodende ret herom senest 60 dage efter modtagelsen af anmodningen.</p> <p>Afvisning af anvendelse af videokonference: Den anmodede ret efterkommer et sådant ønske, medmindre dette er uforeneligt med lovgivningen i den medlemsstat, hvor denne ret er beliggende, eller volder større praktiske vanskeligheder.</p>	<p>dens grundlæggende retsprincipper, og at den råder over de tekniske hjælpemidler til at kunne gennemføre afhøringen.</p>
	<p>Anmodninger om direkte bevisoptagelse i medfør af artikel 17:</p> <p>Senest 30 dage efter modtagelsen af anmodningen underretter det centrale organ eller den kompetente myndighed ved anvendelse af formular J den anmodende ret om, hvorvidt anmodningen kan imødekommes, og om eventuelle betingelser for bevisoptagelsen. Hvis den accepteres, kan det centrale organ eller den kompetente myndighed udpege en ret i den medlemsstat, som organet eller myndigheden hører under, til at deltage i bevisoptagelsen for at sikre, at denne artikel anvendes korrekt, og at de fastsatte betingelser overholdes.</p>	
1.5. Adgang til videokonferenceudstyr	<p>Har den anmodende ret eller den anmodede ret ikke adgang til sådanne tekniske hjælpemidler, kan disse stilles til rådighed af retterne efter fælles overenskomst.</p>	<p>Har den anmodede medlemsstat ikke adgang til tekniske hjælpemidler til videokonference, kan disse hjælpemidler stilles til rådighed af den anmodende medlemsstat efter fælles overenskomst.</p>
1.6. Praktiske arrangementer inden en videokonference	<p>1. (Indirekte) Bevisoptagelse foretaget af en anmodet ret:</p> <p>Den anmodede ret: meddelelse til den anmodende ret og/eller parterne om dato, tidspunkt og sted for bevisoptagelsen og betingelserne for deltagelse.</p> <ul style="list-style-type: none"> - vidneindkaldelse <p>Anmodende og anmodede retter:</p> <ul style="list-style-type: none"> - reservation af retssal - aktivering af videokonferenceudstyr (herunder afprøvning af forbindelser) - rekvirering af tolke og teknisk personale <p>2. Direkte bevisoptagelse:</p> <p>Den anmodende ret:</p> <ul style="list-style-type: none"> - meddelelse til vidnet om dato, tid og sted for bevisoptagelsen <p>Den anmodende ret eller videokonferencefaciliteten (med bistand fra det centrale organ eller den kompetente myndighed):</p> <ul style="list-style-type: none"> - reservation af retssal eller videokonferencefacilitet - aktivering af videokonferenceudstyr (herunder afprøvning af forbindelser) - rekvirering af tolke og teknisk personale 	<p>Retten eller en anden judiciel myndighed i den anmodede medlemsstat forkynder en stævning for personen til at møde op i overensstemmelse med den pågældende rets lovgivning.</p> <p>Den anmodende og den anmodede ret eller videokonferencefaciliteten:</p> <ul style="list-style-type: none"> - reservation af retssal eller video-konferencefacilitet - aktivering af videokonferenceudstyr (herunder afprøvning af forbindelser) - rekvirering af tolke og teknisk personale
1.7. Sprog og tolkning	<p>1. (Indirekte) Bevisoptagelse foretaget af en anmodet ret:</p> <p>Sprog</p> <p>Det er den anmodede rets sprog, der anvendes.</p> <p>Brug af tolk</p> <p>Efter anmodning fra den anmodende ret eller den person, der skal afhøres, sørger den anmodede ret for, at den person, der skal afhøres, om nødvendigt bistås af en tolk.</p> <p>2. Direkte bevisoptagelse:</p>	<p>Sprog</p> <p>Den anmodende ret meddeler i anmodningen den anmodede ret, hvilket sprog der skal anvendes.</p> <p>Den anmodende og den anmodede ret kan, hvis det er hensigtsmæssigt, beslutte, at retsforhandlingerne helt eller delvis skal finde sted på et fremmed sprog;</p> <p>Brug af tolk</p> <p>Efter anmodning fra den anmodende medlemsstat eller den person, der skal afhøres, sørger den anmodede medlemsstat for, at den person, der skal afhøres, om nødvendigt bistås af en tolk.</p>

	<p>Sprog Med forbehold af de betingelser, som fastlægges af det centrale organ eller den kompetente myndighed, er det den anmodende rets sprog, der anvendes.</p> <p>Anvendelse af tolk Den anmodende ret sørger for, at den person, der skal afhøres, om nødvendigt bistås af en tolk.</p>	
2.1. Afhøring under anvendelse af videokonference	<p>Lovgivningen i den anmodede stat finder anvendelse Anvendelsen af videokonference sker efter lovgivningen i den anmodede stat. Den anmodende ret kan imidlertid frem-sætte ønske om, at anmodningen udføres under iagttagelse af særlige formkrav i lovgivningen i den medlemsstat, hvor den anmodende ret er beliggende. Den anmodede ret efterkommer dette, medmindre denne procedure er uforenelig med lovgivningen i dens medlemsstat eller som følge af større praktiske vanskeligheder. I forbindelse med den anmodende rets direkte bevisoptagelse i henhold til artikel 17 optager den anmodende ret beviset i overensstemmelse med sin nationale lovgivning.</p>	<p>Lovgivningen i den anmodende stat finder anvendelse Anvendelsen af videokonference sker efter lovgivningen i den anmodende stat. Den anmodede stat overholder de formaliteter og procedurer, som den anmodende stat udtrykkeligt har angivet, for så vidt disse formaliteter og procedurer ikke er i modstrid med de grundlæggende retsprincipper i den anmodede stat.</p>
	<p>Afvisning af at vidne Den person, der skal afhøres, har ret til at nægte dette, hvis der er hjemmel herfor i lovgivningen i enten den anmodede eller den anmodende stat.</p> <p>Anmodninger om direkte bevisoptagelse i medfør af artikel 7 kan kun gennemføres på frivilligt grundlag uden brug af tvangsmidler.</p>	<p>Afvisning af at vidne Den person, der skal afhøres, har ret til at nægte dette, hvis der er hjemmel herfor i lovgivningen i enten den anmodede eller den anmodende stat.</p> <p>Tilstedeværelse af den anmodede stats judicielle myndighed En judiciel myndighed fra den anmodede medlemsstat skal være til stede under afhøringen, om nødvendigt bistået af en tolk, og er desuden ansvarlig både for identifikationen af den person, der skal afhøres, og for overholdelsen af de grundlæggende retsprincipper i den anmodede medlemsstat.</p>
2.2. Den ansvarlige for afhøringen via videokonference	<p>1. (Indirekte) Bevisoptagelse foretaget af en anmodet ret: Den anmodede ret (retten i den anmodede stat i henhold til artikel 10-12 i 2001-forordningen om bevisoptagelse)</p> <p>2. Direkte bevisoptagelse: Den anmodende ret (retten i den anmodende stat i henhold til artikel 17 i 2001-forordningen om bevisoptagelse)</p>	Retten eller den offentlige anklager i den anmodende stat
2.3. Omkostninger i forbindelse med videokonference	Den anmodende ret sørger for tilbagebetaling af godtgørelser til eksperter og tolke og af udgifter til videokonferencearrangementer. Opfyldelsen af anmodningen om direkte bevisoptagelse bør ikke give anledning til krav om tilbagebetaling af afgifter eller omkostninger. Hvis den anmodede ret anmoder om det, bør den anmodende ret dog sikre tilbagebetaling af omkostningerne i forbindelse med anvendelsen af videokonference.	Den anmodende ret sørger for tilbagebetaling af godtgørelser til eksperter og tolke og af udgifter til videokonferencearrangementer. Den anmodede ret kan give afkald på tilbagebetaling af alle eller nogle af disse udgifter.
3. Foranstaltninger efter videokonferencen	1. I forbindelse med anmodninger om indirekte bevisoptagelse (dvs. anmodninger i henhold til forordningens artikel 10-12) sender den anmodede ret straks den anmodende ret dokumenter, der viser, at anmodningen er gennemført, og tilbagesender eventuelt de dokumenter, der er modtaget fra den anmodende ret. Dokumenterne fremsendes	Den judicielle myndighed i den anmodede medlemsstat udarbejder ved afslutningen af afhøringen et protokollat med angivelse af dato og sted for afhøringen, den afhørte persons identitet, identitet og funktion for alle andre personer i den anmodede medlemsstat, der har deltaget i afhøringen, eventuelle edsafklæggelser og de tekniske forhold under afhøringen. Dokumentet fremsendes af den kompetente myndighed i den

sammen med et bevis for udførelsen under anvendelse af formular H i bilaget til 2001-forordningen om bevisoptagelse.

2. Direkte bevisoptagelse:

Medmindre det centrale organ har fastlagt det i sine betingelser, kræves der ingen foranstaltninger efter videokonferencen.

anmodede medlemsstat til den kompetente myndighed i den anmodende medlemsstat.

Sidste opdatering: 08/10/2020

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Kommissionen er i gang med at opdatere en del af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.